

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Articvlvs Decimvs. Remissionem Peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

Quartò, discimus vita de sanctos precibus, Elcēmosynis, bonisq̄ue operibus iuua-
re sanctisq̄ue in cœlis, qui nobis sua bona fe-
cerunt communia, honorem omnem & ve-
nerationem habere, seduloq̄ue precari, ne
peccata nostra, tantam bonorum ipsorum
communione, & applicationem impe-
diant.

ARTICVLVS DECIMVS.
REMISSIONEM PEC-
catorum.

*Tres insequentes articuli quo ordine inter
se se coherent?*

His tribus articulis sequentibus, tria bo-
na credimus, quæ beneficio Spiritus
Sancti unicuique nostrum offeruntur, in-
ter quæ prius nominatur peccatorum remis-
sio, quæ animam concernit, quàm carnis
resurrectio, quæ attingit corpus.

Primò, quia animæ curatio antecedit re-
surrectionem corporum.

Secundò, quia ad gloriam corporis nemo
resurrecturus est, qui non acceperit pecca-
torum condonationem.

*Quid remissionis vocabulo signi-
ficatur?*

Hoc nimirum, quod **DEVS** ad se acce-
denti-

dentibus peccata condonet & prorsus tollat, hominemque sibi reconciliet, per merita Christi, virtute Spiritus Sancti.

Mandatur cuique vt credat sibi esse peccata dimissa, se iam iustificatum & Filium Dei?

Caue ne id credas; fides illa non est Christianorum, sed vanissima hæreticorum fiducia, quam ipsi vocant fidem specialem, cum sit temeraria præsumptio, Catholicæ fidei aduersa, dicente scriptura: *Nescit homo an Eccles. 9 odio vel amore dignus sit, an prauum cor habeat, an seruo ad Deum conuersum: Verum hæc nobis ad credendum proponuntur;* *Ier. 17.*

Primò, in Ecclesia penes præpositos, Apostolorum Christi successores relictam potestatem remittendi peccata, quam ante Christi aduentum, DEVS ipse sibi reseruauerat.

Secundò, hanc potestatem Ecclesiæ in utilitatem fidelium datam, non esse ad certum peccatorum vel genus vel numerum adstrictam, sed ad omnia omnino extensam, vt possint Christi in terris vicarij peccata omnia, quantumcunq; numero multa, prorsus dimittere, neque possit plura condonare CHRISTVS ipse DEVS de cælis, quam concesserit hominibus condonare in terris.

Ter-

Tertiò, hanc remissionem non dari quouis modo ex hominum arbitrio, sed per sacramenta, his solis qui digne ea suscipiunt.

Per quæ sacramenta remittuntur peccata?

Baptismo remittuntur prorsus omnia, id etiam quod origine nobiscum attulimus; Pœnitentiæ vero Sacramento, illa omnia, quæ post Baptismum accesserunt; cæteris porro Sacramentis, tametsi sua quibusque peculiaria beneficia donentur, ob gratiæ tamen accessionem, quam per singula infundi credimus, leuia peccata ex animo delentur, & si quæ memoriæ grauiora exciderunt.

Perge in ijs enarrandis quæ hic credere iubemur.

Quartò, iubemur credere Christianis omnibus, qui Sacramenta hæc qua par est deuotione, & præparatione acceperint, peccata prorsus condonari, & nos ipsos verè iustificatos esse, peccatisque liberos, si quæ à nobis requirunt Sacramenta perfecimus.

Quintò, peccata quæ virtute Sacramenti remittuntur, prorsus tolli, nec radi nec tegi, neque aliquid vel punitione, vel ira dignum manere.

At in renatis manet concupiscentia.

Concupiscentiæ cæteræque imperfectiones

nes

nes ad mala propensiones, quæ in homine iusto, dimissis peccatis, relinquuntur, neque peccata vera sunt, neq; aliquid habent quod damnationem ad æternos ignes mereatur, nisi voluntatis consensus accedat. Dicit tamē possunt homonymōs peccata, tū quia peccati effectus, vt scriptura stilus, & idioma lingua; tum quia peccati causa, sicut frigus pigrum, & mors pallida.

Motiones porrò concupiscentiæ an sint peccata?

Siquidem in sola carne & inferiore hominis parte consistunt, non habent rationē peccati; si leuiter afficiunt voluntatem delectatione, sunt peccata leuia seu venialia, si vero voluntatem in plenum deliberatumq; consensum trahunt, sunt mortalia.

*Augustinus
varijs locis.*

Redeunt né aliquando peccata?

Peccata omnia quantumcunque enormia, si semel dimissa fuerint, vsque adeo diuina misericordia deterguntur, vt nullo casu redeant; tametsi repetita grauius, propter ingrati animi flagitium, puniantur.

*De hac re
plenius in
Catechesi
de peni-
tentia fol.
291.*

Quid præterea hic credimus?

Peccati turpitudine ab animo depulsa, statim succedere Dei gratiam, iustitiam, sanctificationem, qua animus ornatus, & inuatus Deo placeat; immò vero ad gratiæ ingressum peccata repellunt, sicut ad ingressum

sum

1. Cor. 6,
2. Cor. 5.
fum luminis discutuntur tenebræ. Abluti estis, (ait Apostolus) Sanctificati estis; Et, vetera transferunt, ecce facta sunt omnia noua.

Cur ergo in hoc articulo solius remissionis peccatorum fit mentio?

1. Pet. 2.
Hæ causæ adferri possunt; Prima, vt in gratiarum actionem semper meminerimus prioris nostræ conditionis peccatricis, vnde educi sumus, cum Deus de tenebris nos vocauit in admirabile lumen suum.

D. Aug. li.
19. de ciui.
tate Dei
cap. 27.
Secunda, quia, (vt ait D. August.) licet iustitia nostra vera sit, non tanta est tamen in hac vita, quin potius remissione peccatorum constet, ob lapsum quotidianum, quam perfectione virtutum.

Tertia, ad hominum, qui peccatis vel grauibus vel quotidianis obnoxij sunt consolationem, qui hoc articulo discunt, neque numeri, neque magnitudinis peccatorum haberi rationē, sed solius amoris in Deum, veri que doloris, de diuina maiestate culpæ, & maleficijs nostris, offensa.

Quarta, vt noua hac doctrina remissionis peccatorum, multi ad Ecclesiam adducerentur. Verè enim noua est, vt Athenienses de resurrectione dictitabant, à nemine Philosophorum aliquando tradita.

Collige fructus ex hoc articulo.

Posteaquam tam amplum nobis beneficium

cium à Deo condonatum est, obtinendæ remissionis peccatorum, danda est opera, ut eo fruamur, & de die in diem ne differamus vitæ nostræ in melius commutationem.

Primò, quia incertus est vitæ terminus.

Secundò, quia qui vero peccatorum dolore afficiuntur, non differunt redire cum Deo in gratiam, dilatio quippe indicium est adhuc confirmati in peccatis animi.

Tertiò, quia omne tempus omnisque locus aptus est agendæ pœnitentiæ.

Quartò, quia nullum tam enorme est peccati flagitium, ad quod remittendum Deus se non paratum exhibeat; *vtinam* (ait D. August.) *tam cito homo peccator resurgat ad pœnitentiam, quam cito Deus definitam vult mutare sententiam: neque quisquam sic est grauatus peccandi consuetudine, quem non volet sua gratia releuare.* Ser 102.
de tēpore.

ARTICVLVS VNDECIMVS.

CARNIS RESURRECTIONEM.

Articulus vndecimus quid complectitur?

SECUNDUM beneficium quòd à Spiritu Sancto accepturi sunt fideles, est quòd corpora mortua, atque in cineres redacta, denuo resurrectura sint ad vitam; cuius beneficij non alium esse authorem quam Spi-

F ritum